

[Ole Bjørn Kraft.]

blev der protesteret imod, fordi det var forkert, thi foruden os har hverken Norge, Sverige eller Holland gennemført et civilt Luftforsvar. Men naturligvis er dette fremgaaet af alt, hvad der er sagt under hele denne Forhandling, saa jeg forstaar aldeles ikke Hensigten med det ærede Medlems Udtalelse. Selvfølgelig beklager vi, at Danmark er saa langt tilbage paa dette Omraade. Det er netop af den Grund, vi støtter et Lovforslag, der skal føre os ind i Rækken af de Stater, der træffer Foranstaltninger med Hensyn til civilt Luftforsvar; det er vor Motivering for at gaa med til det Lovforslag, her foreligger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg bemærkede udtrykkeligt til det ærede Medlem i Gaar, at det var muligt, at Norge var lige saa langt tilbage, men jeg vil hævde, at hverken Sverige eller Belgien eller Schweiz er det. I Sverige er der for længst, allerede i 1931, holdt Luftøvelser over Stockholm med Flyverangreb og med Sirener; som alarmerede den civile Befolkning om, hvorledes den skulde forholde sig. Et civilt Luftforsvar er organiseret i andre Lande, eller man har begyndt Organiseringen og Indøvelsen. Det har været iværksat i næsten alle de smaa Stater undtagen netop i Danmark.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Som det fremgaar af Betænkningen, kan jeg paa mit Partis Vegne ogsaa anbefale Vedtagelse iforandret af det forelagte Lovforslag.

Jeg vilde ikke have begæret Ordet for at sige dette, hvis der ikke havde været en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Holstein, som efter min Mening maa besvares. Det ærede Medlem Hr. Holstein rettede en Opfordring til det ærede Medlem Hr. Oluf Bjørn Kraft „som en af de forsvarsvenlige“ Repræsentanter i Luftværnsforeningens Bestyrelse. Jeg advarer paa Forhaand mod, hvis man vil denne Sag noget godt, at man kommer ind paa Distinktioner i Retning af forsvarsvenlige og ikke forsvarsvenlige Bestyrelsesmedlemmer i denne Forening. Jeg gør opmærksom paa, at denne Forening vil kun kunne virke, saa længe der er absolut Neutralitet

og fuldstændig Enighed, og det er kun, hvis man vil lægge Gift for Forslaget eller dets Føren ud i Praksis, eller hvis man er en Taabe, at man kan komme med Hensillinger af den Art, som Tilfældet er.

Med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig, ligger de for største Delen uden for, hvad der er Anledning til at komme ind paa i denne Debat. De af Spørgsmaalene, som ligger indenfor, vil det ærede Medlem finde besvaret, hvis det ærede Medlem læser mine Udtalelser fra denne Plads i Gaar igennem, der er Svar paa alt i Forvejen.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal gerne paa den Foranledning, der er givet, bekræfte, hvad der for saa vidt staar i det ærede Udvalgs Betænkning, at § 1, Stk. 2, maa ses i Forbindelse med § 1, Stk. 3, ogsaa med Hensyn til Bestemmelsen i andet Stykke om Adgang til at fritage værnepligtige for Mødepligt ved Mobilisering. Og jeg skal sige, at det vil være rimeligt, naar dette Lovforslag er gennemført, at der da finder en Forhandling Sted mellem Indenrigsministeriet og Forsvarsministeriet i saa Henseende. Jeg skal ogsaa gerne sige, at da dette Lovforslag og det Spørgsmaal, det drejer sig om, i saa høj Grad angaar Organisering af Samarbejde mellem bestaaende Myndigheder og Institutioner, er det rimeligt, at der ogsaa mellem Indenrigsministeriet og Forsvarsministerierne forhandles om Fordelingen af de Opgaver, der her er Tale om, og uden at binde mig i Enkeltheder skal jeg sige, at jeg maa gaa ud fra, at de Delingslinier, der er angivet i Kommissionsbetænkningen vedrørende Arbejds Fordeling, i alt væsentligt vil være de rigtige.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser om de store Opgaver, der her maa løses, og Ofre, der her maa bringes af Medlemmerne af Skytte- og Gymnastikforeningerne, vil jeg dog meget minde om igen, at vi skulde gerne komme bort fra, at dette Spørgsmaal er et Spørgsmaal, som man taler løs om ud i det blaa for at agitere det mest mulige i den ene eller den anden Retning. Vi skal tage ganske nøgternt og forstandigt derpaa, og gør man det, maa man jo i Relation til det, det ærede Medlem her nævnte, erindre, at dette Spørgsmaal er og maa erkendes af et nøgternt tænkende Menneske at være først og fremmest et Storbyspørgsmaal, i Danmark først og fremmest et Hovedstads-spørgsmaal. Den Tanke, som jeg har hørt